

Downloaded via the EU tax law app / web

Kohtuasi C-50/05

Menetlus, mille algatas

Maija T. I. Nikula

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus)

Sotsiaalkindlustus – Haigus? ja sünnitushüvitiste kulude katmine – Sissemaksete arvutamine – Määrus nr 1408/71 – Liikmesriigi õigus arvata sissemaksete arvutamise aluste hulka teise liikmesriigi asutuse makstud pension – Pensionär, kellel on õigus saada pensioni kahe liikmesriigi õigusaktide alusel

Kohtuotsuse kokkuvõte

Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Ravikindlustus – Pensionäride sissemaksed

(EÜ artikkel 39; nõukogu määrus nr 1408/71, artikkel 27 ja artikli 33 lõige 1)

Määruse nr 1408/71 (muudetud ja ajakohastatud määrusega nr 118/97) artikli 33 lõikega 1 ei ole vastuolus see, kui elukohariigi asutustelt pensioni saava pensionäri ravikindlustusmaksete kindlaksmääramise aluste kinnitamisel selles liikmesriigis, mis on selle määruse artikli 27 kohaselt hüvitiste osas pädev, arvatakse nende aluste hulka lisaks elukohaliikmesriigis saadud pensionile ka teise liikmesriigi asutuste makstav pension, tingimusel et kindlustusmaks ei ole suurem kui elukohaliikmesriigis saadav pensionisumma.

Siiski on EÜ artikliga 39 vastuolus see, et teise liikmesriigi asutustelt saadud pensioni summa võetakse arvesse juhul, kui selles teises liikmesriigis on seal saadud töötasult maksed juba sooritatud. Huvitatud isikute kohustus on tõendada, et varasemad maksed on tegelikult sooritatud.

(vt punktid 37, 38 ja resolutiivosa)

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

18. juuli 2006(*)

Sotsiaalkindlustus – Haigus? ning rasedus- ja sünnitushüvitiste kulude katmine – Sissemaksete arvutamine – Määrus nr 1408/71 – Liikmesriigi õigus arvata sissemaksete arvutamise aluste hulka teise liikmesriigi asutuse makstud pension – Pensionär, kellel on õigus saada pensioni kahe liikmesriigi õigusaktide alusel

Kohtuasjas C-50/05,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Korkein hallinto-oikeuse (Soome) 4. veebruari 2005. aasta

otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 8. veebruaril 2005, menetluses, mille algatas

Maija T. I. Nikula,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud J. P. P. Puissechet (ettekandja), A. Borg Barthet, U. Lõhmus ja A. Ó Caoimh,

kohtujurist: M. Poiares Maduro,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikus menetluses ja 12. jaanuari 2006. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Maija T. I. Nikula, esindaja: M. Ekorre,
- Soome valitsus, esindajad: A. Guimaraes Purokoski ja E. Bygglin,
- Hispaania valitsus, esindaja: I. del Cuillo Contreras,
- Madalmaade valitsus, esindajad: H. G. Sevenster ja M. de Grave,
- Portugali valitsus, esindajad: L. Fernandes ja S. Pizarro,
- Norra valitsus, esindajad: I. Djupvik ja K. Fløistad,
- Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: D. Martin ja M. Huttunen,

olles 16. veebruari 2006. aasta kohtuistungil ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3; edaspidi „määrus nr 1408/71“), artikli 33 lõike 1 tõlgendamist.

2 Nimetatud taotlus esitati menetluses, mis algatati Korkein hallinto-oikeuses (Soome kõrgeim halduskohus) M. Nikula poolt Lapin verotuksen oikaisulautakunta (Lapi maksuvaidluskomisjon) otsuse peale esitatud kaebuse alusel seoses maksustatava tulu suurusega, mida võeti 2000. aasta osas arvesse M. Nikula ravikindlustusmaksete arvutamisel.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 Määruse nr 1408/71 artikli 3 lõike 1 kohaselt:

„Liikmesriigi territooriumil elavatel isikutel, kelle suhtes on kohaldatav käesolev määrus, on

liikmesriigi õigusaktide alusel samasugused kohustused ja õigus saada samasuguseid hüvesid kui kõnealuse liikmesriigi kodanikul, arvestades käesoleva määruse erisätteid.”

4 Selle määruse artikkel 27 sätestab:

„Pensionär, kellel on õigus saada pensioni kahe või enama liikmesriigi õigusaktide alusel, millest ühe territooriumil ta elab, ja kellel on õigus saada hüvitisi oma elukohariigi õigusaktide alusel, arvestades vajadusel artikli 18 ja VI lisa sätteid, saab selliseid hüvitisi koos oma pereliikmetega elukohajärgselt asutuselt ja selle asutuse kulul, nii nagu asjaomane isik oleks pensionär, kelle pensioni makstaks üksnes tema elukohariigi õigusaktide alusel.”

5 Nimetatud määruse artikli 28a kohaselt:

„Kui pensionär, kellel on õigus saada pensioni ühe liikmesriigi õigusaktide alusel või on õigus saada pensione kahe või enama liikmesriigi õigusaktide alusel, elab sellise liikmesriigi territooriumil, kelle õigusaktide alusel ei ole mitterahaliste hüvitiste saamise õigus seatud sõltuvusse kindlustus- või töötamistingimusest ning puudub õigus saada pensioni, kannab talle ja tema pereliikmetele antud mitterahaliste hüvitiste kulud ühe sellise liikmesriigi asutus, kes on pädev pensioni suhtes, ning mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 28 lõikes 2 sätestatud reeglitele, tingimusel et pensionäril ja tema pereliikmetel oleks olnud õigus saada selliseid hüvitisi nimetatud asutuse poolt kohaldatavate õigusaktide alusel juhul, kui nad elaksid selle liikmesriigi territooriumil, kus nimetatud asutus asub.”

6 Sama määruse artikli 33 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigi asutus, kes on vastutav pensioni maksmise eest ja kes kohaldab õigusakte, mis sätestavad pensionäride sissemaksete kinnipidamise haigus- ning rasedus- ja sünnitushüvitiste katmiseks, võib teha selliseid asjakohaste õigusaktide järgi arvutatud kinnipidamisi sellise asutuse väljamakstavatest pensionidest selle määrani, mis kõnealuse liikmesriigi asutusel tuleb kanda artiklite 27, 28, 28a, 29, 31 ja 32 alusel antavate hüvitiste kuludena.”

Siseriiklikud õigusnormid

7 Sairausvakuutuslaki (364/1963) (ravikindlustusseadus) § 1 kohaselt on kõik Soomes elavad isikud olenemata kodakondsusest haigusrisi vastu kindlustatud. Ravikindlustusmaksed peetakse kinni koos muude maksudega. Kindlustatu õigus saada hüvitisi ei ole seotud tema poolt tasutavate maksetega.

8 Nimetatud seaduse § 33 lõike 2 kohaselt määratakse kindlustusmaks suuruse kindlaks kindlustatule kohalike maksude jaoks eelmise maksuaasta põhjal kinnitatud maksustatava tulu alusel.

Menetlus põhikohtuasjas ja eelotsuse küsimus

9 M. Nikula, Kemis (Soome) elav pensionär, sai 2000. aasta jooksul vanaduspensionina erinevaid hüvitisi kahe liikmesriigi – Rootsi Kuningriigi, kus ta oli mitmete aastate vältel töötanud, ja Soome Vabariigi, mis oli tema elukohariik ? asutustelt.

10 Maksuaasta 2000 jooksul käsitleti M. Nikulat maksukohustuslasena peamiselt Soomes. Vastavalt Põhjamaade Nõukogu liikmesriikide vahel sõlmitud tulu- ja kapitalimaksuga topeltmaksustamise vältimise lepingu nr 26/1997 artikli 18 lõikele 1 ja artikli 25 lõike 3 punktile d arvati Rootsi asutustelt saadud pension tema maksustatava tulu hulka.

11 M. Nikula taotles, et tema maksustamist muudetaks nii, et Rootsi asutustelt saadud pensioni

ei arvataks tema ravikindlustusmaksete arvutamise aluseks oleva maksustatava tulu hulka. Lapin verotuksen oikaisulautakunta jättis 11. septembri 2002. aasta otsusega tema taotluse rahuldamata.

12 M. Nikula kaebas selle otsuse edasi Rovaniemen hallinto-oikeusse (Rovaniemi halduskohus). 12. detsembri 2003. aasta otsusega jättis halduskohus M. Nikula kaebuse rahuldamata.

13 M. Nikula taotles menetlusalust, et esitada apellatsioonkaebus Rovaniemi halduskohtu otsuse peale, ning palus Korkein hallinto-oikeuselt, et nimetatud otsus tühistataks ja Rootsi asutustelt saadud pensioni ei arvataks selle maksustatava tulu hulka, mille alusel määratakse kindlaks tema ravikindlustusmaksed.

14 Neil asjaoludel otsustas Korkein hallinto-oikeus menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [...] määruse nr 1408/71 [...] artikli 33 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et juhtudel, kui pensionäri on määruse artikli 27 alusel õigus saada haigus- ning rasedus- ja sünnitushüvitist üksnes elukohaliikmesriigi asutuse poolt ja selle arvelt, on selle määruse sättega vastuolus ravikindlustusmakse määramine selliselt, et pensionäri elukohaliikmesriigis on ravikindlustusmakse suuruse määramise aluseks lisaks elukohaliikmesriigist saadud pensionitulule ka teisest liikmesriigist saadud pensionitulu, tingimusel et ravikindlustusmakse ei ole suurem kui elukohaliikmesriigis saadav pensionisumma?“

Eelotsuse küsimus

15 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1408/71 artikli 33 lõikega 1 on vastuolus see, kui elukohariigi asutustelt pensioni saava pensionäri ravikindlustusmaksete määramise aluste kinnitamisel selles liikmesriigis arvatakse nende aluste hulka lisaks elukohaliikmesriigis saadud pensionile ka teise liikmesriigi asutuste makstav pension, eeldusel et kindlustusmakse ei ole suurem kui elukohaliikmesriigis saadav pensionisumma.

Euroopa Kohtule esitatud märkused

16 Hispaania ja Portugali valitsus leiavad, et pädev liikmesriik ei või määruse nr 1408/71 artikli 33 lõike 1 alusel ravikindlustusmaksete arvutamisel teise liikmesriigi asutustelt saadud pensioni arvesse võtta. Seda meelt on ka komisjon, kes leiab, et vastavalt 10. mai 2001. aasta otsuses kohtuasjas C-389/99: Rundgren (EKL 2001, lk I-3731) esitatud üldpõhimõttele saab pädev liikmesriik teha maksete osas kinnipidamisi ainult sellest pensionist, mida maksab viimasena mainitud liikmesriigi asutus, mitte aga teise liikmesriigi asutuse makstavast pensionist.

17 Kõnealused valitsused ja komisjon tuginevad oma järeldustes eespool viidatud kohtuotsuse Rundgren punktidele 49, mille kohaselt määruse nr 1408/71 artikli 33 lõikest 1 tuleneb, et nimetatud määrus lubab üksnes liikmesriigi pädeval asutusel selles sättes ette nähtud juhtudel teha muu hulgas haigushüvitiste katmiseks kinnipidamisi asutuste vastutuse all olevatest, st kõnealuse asutuse poolt tegelikult makstavatest pensionidest.

18 Soome, Madalmaade ja Norra valitsus leiavad, et pädevus teha kinnipidamisi pensionidest ja kohustus vastutada mitterahaliste hüvitistega seotud kulude eest on omavahel seotud. Kohustust viimati nimetatud hüvitistega suhtes ei või panna sellise liikmesriigi asutusele, kellel on pensionide osas üksnes teoreetiline pädevus (eespool viidatud kohtuotsus Rundgren, punkt 47). Nende arvates ei takista sama kohtuotsuse punktis 49 tunnustatud seos liikmesriigil, kus ravikindlustushüvitiste maksmiseks pädev asutus asub, määratlemast oma õigusnormide alusel

neid tulusid, mida ravikindlustushüvitiste arvutamisel arvesse võetakse. Sellist tõlgendust toetab ka määruse nr 1408/71 artikli 33 lõikes 1 esinev väljend „asjakohaste õigusaktide järgi arvatud”. Selle pädevuse teostamisel on kõnealusel asutusel üksnes kohustus tagada, et asjaomastele pensionisaajatele tegelikult hüvitisi makstakse.

19 Kõnealused valitsused leiavad niisiis, et sellises olukorras võib liikmesriik otsustada võtta sissemaksete arvutamisel arvesse teisest liikmesriigist saadud pensionitulu, nentides samas, et nende sissemaksete summa ei tohi ületada elukohariigis makstavate pensionide summat. Tegelikult ei saaks sel juhul selles liikmesriigis saadud pensionitulult kõiki sissemakseid nõuetekohaselt kinni pidada, nagu ka Euroopa Kohus on eespool viidatud kohtuotsuse Rundgren punktis 49 sedastanud.

Euroopa Kohtu hinnang

20 Määruse nr 1408/71 eesmärk, nagu on märgitud selle teises ja neljandas põhjenduses, on tagada töötajate ja füüsilisest isikutest ettevõtjate vaba liikumine Euroopa ühenduse piires, võttes seejuures arvesse erinevusi liikmesriikide sotsiaalkindlustusalaste õigusaktide vahel. Nagu viiendas, kuuendas ja kümnendas põhjenduses nimetatud, on selle direktiivi põhimõtteks tagada töötajate võrdne kohtlemine eri liikmesriikide õigusaktide kohaselt, ning see püüab võimalikult hästi tagada kõigi liikmesriigi territooriumil töötavate töötajate võrdse kohtlemise ja mitte seada liikumisvabadust kasutavaid töötajaid ebasoodsamasse olukorda. Määrusega nr 1408/71 sätestatud süsteem on üksnes koordineeriv süsteem, mis reguleerib eelkõige neile töötajatele ja füüsilisest isikust ettevõtjatele, kes erinevatel asjaoludel kasutavad oma õigust vabale liikumisele, kohaldatava õiguse kindlaksmääramist (9. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C-493/04: Piatkowski, EKL 2006, lk I-2369, punktid 19 ja 20).

21 Eelotsusetaotlusest selgub, et M. Nikula, kelle elukoht on Soomes, on 2000. aasta jooksul saanud pensioni nii Soome kui Rootsi asutustelt.

22 Määruse nr 1408/71 artikli 27 kohaselt on pensionäril, kel on õigus saada pensioni kahe või enama liikmesriigi, sh oma elukohaliikmesriigi õigusaktide alusel, õigus saada mitterahalisi hüvitisi oma elukohariigi õigusaktide alusel, nii nagu asjaomane isik oleks pensionär, kelle pensioni makstaks üksnes tema elukohariigi õigusaktide alusel.

23 Seega on Soome Vabariigi kui M. Nikula elukohaliikmesriigi kohustus tagada mitterahaliste hüvitiste väljamaksmine. Vastavalt määruse nr 1408/71 artikli 33 lõikele 1 on kõnealusel liikmesriigil õigus teha maksete osas kinnipidamisi oma õigusaktidega kinnitatud korra kohaselt.

24 Kui ühenduse tasandil ühtlustamine puudub, määratakse sotsiaalkindlustusmaksete arvutamisel arvesse võetav tulu kindlaks iga liikmesriigi õigusaktidega (vt 26. jaanuari 1999. aasta otsus kohtuasjas C-18/95: Terhoeve, EKL 1999, lk I-345, punkt 51). Seda enam kehtib see juhtudel, kui ühenduse õigusnormides viidatakse sõnaselgelt niisuguse liikmesriigi õigusele, mis on ühenduse õigusnormide kohaselt ravikindlustusmaksete kinnipidamiseks pädev riik. Oluline on, et liikmesriik järgiks sellise pädevuse teostamisel ühenduse õigust (vt eespool viidatud kohtuotsus Terhoeve, punkt 34, ja 7. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-227/03: Van Pommeren-Bourgoniën, EKL 2005, lk I-6101, punkt 39).

25 Ka Soome ravikindlustusseaduse artikli 33 lõikes 2 on sätestatud, et ravikindlustusmakse suurus määratakse kindlaks kindlustatule kohalike maksude jaoks eelmise maksuaasta põhjal kinnitatud maksustatava tulu alusel.

26 Vastupidi komisjoni ja teatavate liikmesriikide väidetele, mille kohaselt Euroopa Kohtu seisukoht Rundgreni kohtuotsuses takistab põhimõtteliselt liikmesriigil teisest liikmesriigis makstud

pensionidest sotsiaalkindlustusmaksleid kinni pidada, ei saa kõnealuse kohtuotsuse lahendust põhikohtuasja suhtes kohaldada.

27 Algselt Soomest pärit S. Rundgrenil, kes oli olnud Rootsi kodanik alates 18. juulist 1975, ei olnud muud sissetulekut kui Rootsi Kuningriigi makstud pension ja elurendis. Viidatud liikmesriik vastutas mitterahaliste hüvitiste maksmise eest.

28 Seetõttu ühelt poolt Soome Vabariik, kes ei maksnud asjaomasele isikule pensioni, ei võinud määruse nr 1408/71 artikli 33 lõike 1 alusel „teha [...] kinnipidamisi [...] tema poolt makstavast pensionist”.

29 Teiselt poolt, selle põhimõtte alusel, mille kohaselt pensionärit ei saa üksnes liikmesriigis elamise tõttu nõuda kohustuslike kindlustusmaksete maksmist nende hüvitiste katmiseks, mida maksab teise liikmesriigi asutus (21. veebruari 1991. aasta otsus kohtuasjas C?140/88: Noij, EKL 1991, lk I-387, punkt 14), ei või Soome Vabariik nõuda S. Rundgrenilt Soome õigusnormides ette nähtud sissemaksete tasumist, kuna Rundgrenil oli õigus samalaadsetele hüvitistele, mille eest oli vastutav tema pensioni osas pädeva liikmesriigi, st Rootsi Kuningriigi asutus (eespool viidatud kohtuotsus Rundgren, punkt 56).

30 Kuigi vastab tõele, et niisugune liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt pensionäridel tuleb tasuda täiendava sotsiaalkindlustusskeemi sissemakseid, ilma et neile pakutaks vastavat sotsiaalkindlustust, oleks vastuolus isikute vaba liikumise põhimõttega (15. veebruari 1996. aasta otsus kohtuasjas C?53/95: Kemmler, EKL 1996, lk I?703, ja 19. märtsi 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades C?393/99 ja C?394/99: Hervein jt, EKL 2002, lk I?2829), ei ole põhikohtuasjas selles siiski küsimus, kuna Soomes elavate pensionäride suhtes kohaldatakse elukohaliikmesriigi õigusena Soome, mitte aga ühegi teise riigi õigust.

31 Põhikohtuasjas käsitletud olukorras, kus elukohaliikmesriigi asutus maksab pensioni ja sama liikmesriigi asutus vastutab ravikindlustusega seotud kulude katmise eest, ei keela ükski määruse nr 1408/71 säte sel liikmesriigil arvutada residendi ravikindlustuse sissemaksete summat kõikide tulude alusel, olenemata sellest, kas need pärinevad elukohaliikmesriigi või muude liikmesriikide makstud pensionidest.

32 Olenemata kohaldatavast arvutusmeetodist ei või maksete määr ületada elukohaliikmesriigi asutuste makstava pensioni määra, sest nagu käesoleva otsuse punktis 28 on märgitud, saab määruse nr 1408/71 artikli 33 lõike 1 kohaselt pidada ravikindlustusmaksleid kinni ainult elukohaliikmesriigis makstud pensionidest (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Rundgren, punkt 49).

33 See, et elukohaliikmesriik võtab kasutusele korra, mis ei võta arvesse ravikindlustusmaksleid, mida pensionär on juba maksnud oma tööaastatel mõnes teises liikmesriigis peale kõnealuse elukohaliikmesriigi, tähendaks pealegi isikute vaba liikumise piiramist. Selline kord asetaks sellised pensionärid ebasoodsamasse olukorda üksnes seetõttu, et nad on kasutanud oma õigust vabalt liikuda, ning soodustataks neid, kes on kõigi oma tööaastate jooksul elanud ühes ja samas liikmesriigis.

34 Euroopa Kohus on sedastanud, et EÜ artikliga 39 on vastuolus see, kui liikmesriik arvutab pensionile jäänud töötaja ravikindlustusmaksleid selle täiendava vanaduspensionini kogusumma alusel, mida makstakse sellele töötajale teises liikmesriigis sõlmitud lepingu alusel, arvestamata asjaolu, et osa sellest kogusummast on juba viimase riigi ravikindlustusmakseteks kinni peetud (15. juuni 2000. aasta otsus kohtuasjas C?302/98: Sehrer, EKL 2000, lk I?4585, punkt 36).

35 Selle ohu vältimiseks ja tagamaks, et liikmesriikide kodanikke koheldaks ühenduses võrdselt

erinevate riikide õigusnormide alusel, peab soodustuste osas pädev liikmesriik, kes arvab ravikindlustuse sissemaksete arvutamise aluste hulka teise liikmesriigi asutuse makstud pensioni, jätma maksete kindlaksmääramise aluste hulgast välja nende pensionide määra, mille osas kõnealused pensionärid on juba tasunud makseid muudes riikides, olenemata sellest, kas asjaomased isikud on tasunud kõnealused maksed oma kutsetegevusest saadud tulust või on need sellisest sissetulekust otse maha arvestatud.

36 Huvitatud isikute kohustus on tõendada, et varasemad maksed on tegelikult sooritatud.

37 Esitatud küsimusele tuleb seega vastata, et määruse nr 1408/71 artikli 33 lõikega 1 ei ole vastuolus see, kui elukohariigi asutustelt pensioni saava pensionäri ravikindlustusmaksete määramise aluste kinnitamisel selles liikmesriigis, mis on selle määruse artikli 27 kohaselt hüvitiste osas pädev, arvatakse nende aluste hulka lisaks elukohaliikmesriigis saadud pensionile ka teise liikmesriigi asutuste makstav pension, tingimusel et kindlustusmakse ei ole suurem kui elukohaliikmesriigis saadav pensionisumma.

38 Siiski on EÜ artikliga 39 vastuolus see, et teise liikmesriigi asutustelt saadud pensioni summa võetakse arvesse juhul, kui selles teises liikmesriigis on seal saadud töötasult maksed juba sooritatud. Huvitatud isikute kohustus on tõendada, et varasemad maksed on tegelikult sooritatud.

Kohtukulud

39 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97, artikli 33 lõikega 1 ei ole vastuolus see, kui elukohariigi asutustelt pensioni saava pensionäri ravikindlustusmaksete kindlaksmääramise aluste kinnitamisel selles liikmesriigis, mis on selle määruse artikli 27 kohaselt hüvitiste osas pädev, arvatakse nende aluste hulka lisaks elukohaliikmesriigis saadud pensionile ka teise liikmesriigi asutuste makstav pension, tingimusel et kindlustusmakse ei ole suurem kui elukohaliikmesriigis saadav pensionisumma.

Siiski on EÜ artikliga 39 vastuolus see, et teise liikmesriigi asutustelt saadud pensioni summa võetakse arvesse juhul, kui selles teises liikmesriigis on seal saadud töötasult maksed juba sooritatud. Huvitatud isikute kohustus on tõendada, et varasemad maksed on tegelikult sooritatud.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: soome.